

Rok 1915.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 29. sierpnia 1915.

Treść: (M 248.—252.) 248. Rozporządzenie o sporządzaniu planów podziału przez urząd budowniczy miasta Olomuńca. — 249. Rozporządzenie o tworzeniu list sędziów przysięgłych na rok 1916. — 250. Rozporządzenie w sprawie ograniczenia produkcji piwa. — 251. Rozporządzenie w sprawie odroczenia zapłaty roszczeń z tytułu rachunku bieżącego, bonów kasowych i książeczek wkladkowych. — 252. Rozporządzenie, dotyczące zabezpieczenia wyrobu perocydum.

248.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem robót publicznych z dnia 21. sierpnia 1915

o sporządzaniu planów podziału przez urząd budowniczy miasta Olomuńca.

Na zasadzie art. I., § 1., ust. 2., rozporządzenia cesarskiego z dnia 1. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 116, zarządza się:

Sporządzone dla celów własnego zakresu działania plany sytuacyjne urzędu budowniczego miasta Olomuńca uznaje się aż do dalszego zarządzenia za odpowiednie do tego, by służyły za podstawę do hipotecznych podziałów parcel.

Hohenburger wlr.

Trnka wlr.

249.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych i Ministra sprawiedliwości z dnia 23. sierpnia 1915

o tworzeniu list sędziów przysięgłych na rok 1916.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 29. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 227, o wpływie

wydarzeń wojennych na terminy, czasokresy i postępowanie, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Gminy mają z początkiem stycznia 1916 ułożyć listę pierwotną sędziów przysięgłych i przeprowadzić postępowanie, przepisane w §§ 6. i 7. ustawy z dnia 23. maja 1873, Dz. u. p. Nr. 121, o tworzeniu list sędziów przysięgłych.

§ 2.

Sprostowanci listy pierwotne mają naczelnicy gmin przestać najpóźniej do końca stycznia 1916 starostie, zaś w miejscowościach o własnych statutach gminnych do końca lutego 1916 prezydentowi trybunału sądowego pierwszej instancji.

§ 3.

Listy roczne należy ułożyć w pierwszej połowie miesiąca marca 1916.

Uzupełniające listy pierwotne (§ 14. ustawy o tworzeniu list sędziów przysięgłych) należy ułożyć tylko wówczas, jeżeli listy pierwotne okręgu trybunału sądowego razem wzięte nie zawierają conajmniej pięćset osób, powołanych do urzędu sędziego przysięgłego.

§ 4.

Listę służbową należy ułożyć w połowie marca.

§ 5.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Hohenburger wlr.

Heinold wlr.

250.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, spraw wewnętrznych i handlu z dnia 27. sierpnia 1915

w sprawie ograniczenia produkcji piwa.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, wydaje się w celu ograniczenia produkcji piwa następujące zarządzenia:

§ 1.

W browarach, opłacających w pełni podatek piwny, można wytworzyć w każdym miesiącu od września do grudnia 1915 włącznie najwyżej dziewięćdziesiąt procent tej ilości brzeczki piwnej (§ 2.), jaką daje przeciętna wysokość stwierdzoną przez władze skarbowe produkcji w odpowiednich miesiącach kampanii 1911/12 i 1912/13. Dla browarów, które w jednej z powyższych kampanii w ciągu miesiąca września do grudnia włącznie nie były w ruchu dłużej aniżeli przez 10 następujących po sobie dni, jest miarodajna dla wyposażenia poprzedniej ilości porównawczej zamiast produkcji odnośnego miesiąca, produkcja podobnego miesiąca kampanii 1910/11, a gdy browar i w tym czasie nie był dłużej niż przez dziesięć dni w ruchu, produkcja odnośnego miesiąca w kampanii 1913/14.

Przedsiębiorstwom browarniczym, które korzystają w kampanii 1914/15 z pięcioprocentowego opustu podatku od piwa (§ 1., część I. rozporządzenia cesarskiego z dnia 17. lipca 1899, Dz. u. p. Nr. 120), wolno osiągnąć miarodajną w myśl ustępu 1. ilość porównawczą w wysokości do 95 procent, tym, które korzystają z dziesięcioprocentowego opustu, oraz tym, które mają piętnastoprocentowy opust, pełną ilość porównawczą, lecz jej nie przekroczyć.

§ 2.

Dla obliczenia dopuszczalnej, maksymalnej ilości produkcji (uprawnienie browarnicze), jest miarodajna podstawa wymiaru podatku, t. j. stopień hektolitrowy ekstraktu.

Jeżeli browar zakupił po dniu 1. września 1911 jakiś inny browar i zastańował w nim ruch, natęczas może Ministerstwo skarbu na prośbę podwyższyć odpowiednio uprawnienie browarnicze w miesiącach, miarodajnych dla obliczenia praw browarniczych, a to uwzględniając produkcję objętego browaru.

§ 3.

Przedsiębiorcy browarniczy, którzy nie wyzyskają, albo nie wyzyskują w pełni przysługującego im według rozporządzenia z dnia 27. lipca 1915, Dz. u. p. Nr. 214, uprawnienia browarniczego w ciągu miesiąca sierpnia 1915, albo takiegoż uprawnienia, przysługującego im na podstawie § 1. niniejszego rozporządzenia, mogą przenieść niewyzyskaną część na następujący miesiąc z tym skutkiem, że ich uprawnienie browarnicze za ten miesiąc podnosi się o przeniesioną ilość. Dalej może każdy przedsiębiorca browarniczy przenieść niewyzyskaną przez siebie w miesiącach od sierpnia do grudnia włącznie część uprawnienia browarniczego na inne przedsiębiorstwo browarnicze z tym skutkiem, że to ostatnie może swą uprawnienie browarnicze przekroczyć o ilość przeniesioną.

Każde tego rodzaju przeniesienie uprawnienia browarniczego należy poprzednio zgłosić pisemnie do władz skarbowej I. instancji, najpóźniej jednak w ostatnim dniu odnośnego miesiąca, gdyż w przeciwnym razie prawo do przeniesienia gaśnie. Doniesienie ma zawierać stopień hektolitrowy ekstraktu, nazwę i siedzibę tego browaru, na który uprawnienie przeniesiono. Władza skarbową I. instancji winna bezzwłocznie zawiadomić o przeniesieniu organ powołany do nadzoru nad browarem, na który przeniesiono uprawnienie, jak również właściwą dla władz skarbową I. instancji.

§ 4.

Jeżeli browar wyczerpał przysługujące mu w myśl poprzednich przepisów uprawnienie browarnicze, nie przyjmuje się już zgłoszenia opodatkowanego postępowania przy wyrobie piwa i każda nadprodukcja podlega pod przepisy ustawy karnej o przekroczeniach skarbowych.

§ 5.

Rozporządzenie to obowiązuje dla królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa z wyjątkiem Galicji i Bukowiny; wchodzi ono w życie z dniem ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

251.

Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 28. sierpnia 1915 w sprawie odroczenia zapłaty roszczeń z tytułu rachunku bieżącego, bonów kasowych i książeczek wkładkowych.

Na zasadzie §§ 6. i 27. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 138, zarządza się:

§ 1.

Dla kwot roszczeń wobec zakładów kredytowych z tytułu rachunku bieżącego, bonów kasowych i książeczek wkładkowych, które od odroczenia zapłaty nie są wyłączone już na zasadzie §§ 4. i 5. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 138, kończy się odroczenie zapłaty z dniem 31. sierpnia 1915.

Odrębne postanowienia dla zakładów kredytowych w Galicji i na Bukowinie (rozporządzenie ministeryjne z dnia 25. maja 1915, Dz. u. p. Nr. 139, §§ 4. do 6.), w Dalmacji, Pobrzeżu i w okręgach sądów obwodowych Rowereto i Trydent (rozporządzenie ministeryjne z dnia 28. czerwca 1915, Dz. u. p. Nr. 184, art. III. § 24 a) pozostają nienaruszone.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Stürgkh wlr.	Georgi wlr.
Hochenburger wlr.	Heinold wlr.
Forster wlr.	Hussarek wlr.
Trnka wlr.	Schuster wlr.
Zenker wlr.	Engel wlr.
Morawski wh.	

252.

Rozporządzenie Ministra rolnictwa w porozumieniu z Ministrami handlu i spraw wewnętrznych z dnia 28. sierpnia 1915,

dotyczące zabezpieczenia wyrobu perocydu.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wszelkie siarczany surowe rzadkich ziem, uzyskane jako odpadki przy produkcji azotanu torowego z piasku monacytowego, są z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia objęte rekwizycją na rzecz Państwa.

Co do tych ilości wspomnianych siarczanów surowych, które w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie są jeszcze wyprodukowane, obowiązuje rekwizycja z chwilą uzyskania odpadków.

§ 2.

Objęcie rekwizycją oznaczonych w § 1. siarczanów ma ten skutek, że materyałów, objętych rekwizycją, nie można przerabiać lub zużywać, ani dobrowolnie lub przymusowo sprzedawać albo oddawać w zastaw, o ile Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu nie uwolni ich od rekwizycji lub Ministerstwa te nie wydadzą innych zarządzeń.

§ 3.

Czynności prawne, zawarte wbrew postanowieniom § 2. niniejszego rozporządzenia, są nieważne. Zawarte kontrakty nie stoją na zasadzie objęcia rekwizycją i nie mają mocy prawnej.

§ 4.

Kto ma wspomniane siarczany surowe na skłodzie lub je przechowuje, winien zapasy, istniejące w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, zgłosić bezpośrednio w Ministerstwie rolnictwa wymieniając właściciela w ciągu 3 dni po wejściu w życie tego rozporządzenia.

Co do materyałów, które znajdują się w drodze, spada obowiązek zgłoszenia na odbiorcę.

Wytwórcy wspomnianych produktów mają do 5. dnia każdego miesiąca zgłosić w Ministerstwie rolnictwa ilości, wyprodukowane w miesiącu poprzednim.

§ 5.

Właściciele objętych rekwizycją ilości mają obowiązek, dostarczyć je na polecenie wydane w porozumieniu z Ministrem handlu przez Ministra rolnictwa oznaczonemu przez niego organowi za cenę, która będzie ustanowiona stosownie do § 8.

§ 6.

Jeśli obowiązany nie uczyni zadość wydanemu stosownie do § 5. poleceniu, natenczas uszkodzni dostawę na zlecenie Ministerstwa rolnictwa.

nictwa władza polityczna pierwszej instancji na koszt i niebezpieczeństwo obowiązanego.

Przeciw rozstrzygnięciom i zarządzeniom władzy politycznej pierwszej instancji, wydanym na zasadzie powyższego postanowienia, odwołanie jest niedopuszczalne.

§ 7.

Objęte rekwiizycią ilości winien właściciel aż do objęcia ich przez Ministerstwo rolnictwa lub organ przez nie oznaczony przechowywać i utrzymywać bezpłatnie.

§ 8.

Dostawa objętych rekwiizycią ilości do organu, oznaczonego po myśli § 5., winna być uskuteczniona, jeśli porozumienie nie przyjdzie do skutku, po tej cenie, jaką według fachowego ocenienia oznaczy ostatecznie Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

§ 9.

Skuteczność rekwiizycji ustaje

1. z chwilą uchylenia jej przez Ministra rolnictwa,
2. z chwilą uskutecznienia dostawy do oznaczonego wedle § 5. organu.

§ 10.

Producenci wspomnianych w § 1. siarczanów surowych mają obowiązek udzielać Ministerstwu rolnictwa bez zwłoki wszelkich zgodnych z prawdą wyjaśnień, potrzebnych w celu zapewnienia zamierzonego przez rekwiizycję rezultatu.

Producenci są również obowiązani zezwolić organom urzędowym celem stwierdzenia istniejących zapasów na zwiedzanie pracowni i magazynów i wglądanie do ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 11.

Kto przepisy rozporządzenia niniejszego przekracza lub wydany na jego podstawie zarządzenia pomija, kto nie udzieli żądanego wyjaśnienia w ciągu wyznaczonego terminu lub udzieli wyjaśnień nieprawdziwych, będzie karany przez władze polityczne pierwszej instancji grzywną do 5000 K lub aresztem do 6 miesięcy, o ile czynność lub zaniechanie nie podlega według obowiązujących ustaw karze surowszej.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.